

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2813/2020
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Аранђеловић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Снежана Милетић, адвокат из ..., ради уређења међе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4151/17 од 17.12.2019. године, у седници одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4151/17 од 17.12.2019. године као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 4151/17 од 17.12.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи Р1 3/2015 од 08.05.2017. године, предлагач је обавезан да противницима накнади трошкове поступка у износу од 564.450,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 4151/17 од 17.12.2019. године, првим ставом изреке, преиначено је решење Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи Р1 3/2015 од 08.05.2017. године, тако што је предлагач обавезан да противницима предлагача накнади трошкове поступка у износу од 854.700,000 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности решења до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је предлагаач да противницима предлагача накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 93.800,00 динара.

Против правноснажног решења, предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18) оценио да ревизија предлагача није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом предлагача побија се само правноснажно другостепено решење о трошковима парничног поступка. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев. У том смислу, ни ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка не може се изјавити на основу чл. 404. ЗПП, али ни по чл. 403. став 2. тачка 2. ЗПП, без обзира на то што је другостепени суд у односу на одлуку о трошковима поступка преиначио првостепено решење.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, у односу на ревизију предлагача одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**